

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

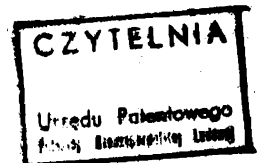
Zgłoszono: 23.02.77 (P. 196197)

Pierwszeństwo: 24.02.76 Republika
Federalna
Niemiec

Zgłoszenie ogłoszono: 07.11.77

Opis patentowy opublikowano: 10.03.1981

Int. Cl.² E21C 35/12
B65G 19/08

Twórca wynalazku _____

Uprawniony z patentu: Gewerkschaft Eisenhütte Westfalia, Lünen
(Republika Federalna Niemiec)

Prowadnica poruszanej wzdłuż ściany maszyny urabiającej i/lub ładowarki

1

Przedmiotem wynalazku jest prowadnica poruszanej wzdłuż ściany, maszyny urabiającej i/lub ładowarki, zwłaszcza do struga węglowego, składającej się z prowadnicy dolnej i prowadnicy górnej, utworzonych przez pochylone blachy pokrywowe w rodzaju rampy, przy czym za blachami pokrywowymi są przewidziane kanały łańcuchowe, rozdzielone częściami dystansowymi, umieszczone jeden na drugim, dla łańcucha napędowego bez końca, z którym jest połączony strug lub tp. w przedziale ciągnowym dolnego kanału łańcuchowego i przy czym blachy pokrywowe odchylają się swoją górną stroną wobec ściany, wokół przegubów, umieszczonych na częściach dystansowych i są ustalone w stanie przymkniętym, przez organy zabezpieczające, umieszczone na ich górnej stronie.

Znane prowadnice do prowadzenia przymusowego bezmieczonego struga węglowego składają się z prowadnic, które są mocowane od strony ściany, do rynny przenośnika przodkowego, ukształtowanego jako przenośnik zgrzeblowy, łańcuchowy. Przy tym jest znane, że prowadnice są ukształtowane, ze względu na proces przemieszczania i ładowania, jako rampa ładunkowa i, że poza wznoszącymi blachami pokrywowymi w rodzaju rampy, są umieszczone kanały łańcuchowe do łańcucha napędowego bez końca, struga.

W prowadnicy struga, tego rodzaju, jaka jest

2

znana z opisu zgłoszeniowego RFN nr 1 277 181, blachy pokrywowe są, na swoich dolnych obrzeżach, zaopatrzone w przyspawane blachy kątowe, które stanowią szynę prowadzącą dla przedłużonego struga, sięgającego do dolnego kanału łańcuchowego prowadnicy struga. W otworach ukształtowanych przez blachy kątowe są przyspawane na końcach gniazda łożyskowe dla zaczepienia czopa przegubowego. Przeguby, które są tutaj umieszczone na końcach blach pokrywowych, wymagają stosunkowo dużych nakładów dodatkowych. Ponieważ blachy pokrywowe są mocowane jedynie w środkowym obszarze, na częściach dystansowych, rozdzielających kanały łańcuchowe, wystają one, swoimi wolno podpartymi ramionami, pokrywającymi kanały łańcuchowe w tych położeniach mocowania, do dołu i do góry.

W starszym zgłoszeniu patentowym RFN, zgłaszającego nr P. 25 40 215.7 jest ujawniona ulepszona prowadnica struga, w której części przegubowe blachy pokrywowej są umieszczone na częściach dystansowych, rozdzielających kanały łańcuchowe. Przeguby składają się tutaj z zawiasów wtykowych. Przy tym blachy pokrywowe są na swoim dolnym obrzeżu zaopatrzone w języczki, które wchodzą z wymaganym luzem przegubowym w szczeliny, części dobudowanych części dystansowych.

Znana jest również np. z opisu wyłożeniowego

RFN nr 2 253 567, prowadnica struga, w której blachy pokrywowe są podnoszone wokół wyżej położonych przegubów. Takie prowadnice struga mogą być zastosowane tylko wtedy, gdy powyżej prowadnicy istnieje wystarczająca przestrzeń dla podnoszenia blach pokrywowych. W tych znanych prowadnicach struga przeguby blach pokrywowych utworzone są przez zawinięcie i wystające do góry ramiona blach katowych tworzących dolną prowadnicę.

Wychodząc ze zgłoszenia patentowego nr P. 25 40 215.7 podstawowym zadaniem wynalazku jest prowadnica, korzystnie stabilna, zwłaszcza ze względu na ukształtowania części dystansowych, prosta i celowa w budowie, którą można wytwarzać także z nieznacznymi nakładami.

Prowadnica, zgodna z wynalazkiem, charakteryzuje się tym, że części dystansowe mają dodatkowy przegub, niosący osie przegubów, przegubów blach pokrywowych, wystający od dołu i, że blachy pokrywowe są zaopatrzone w wybrania, w które wkładane są części dystansowe przy przymkniętych blachach pokrywowych. Dzięki temu zabiegowi otrzymuje się prowadnicę struga stosunkowo prostą w budowie, a jednocześnie stabilną. Części dystansowe służą przy tym nie tylko do rozdzielania obydwu kanałów łańcuchowych i prowadnicy łańcucha, lecz jednocześnie także jako części do przyłączenia przegubu dla blach pokrywowych, które są odchylone wobec ściany, wokół na dole położonych przegubów.

Ponieważ części dystansowe przy blachach pokrywowych, znajdujących się w położeniach zamknięcia, sięgają w wybrania tych blach, powstaje możliwość takiego ukształtowania układu, że wybrania blachy pokrywowej obejmują dokładnie, sięgające w nie części dystansowe. To położenie części dystansowych w wybraniach powoduje przy tym dokładne zaryglowanie blach pokrywowych w położeniu zamknięcia, przez co także przeguby i organy zabezpieczające, umieszczone w górnym obszarze krawędzi blachy pokrywowej, ociążone są od sił napędowych.

Jednocześnie dodatkowe przeguby mają okrągły zarys zewnętrzny tak, że one w obszarze zabudowy części dystansowych tworzą powierzchnię prowadzącą dla części struga sięgających w dolny kanał łańcucha. Zawiasowe blachy pokrywowe prowadzone do dołu, wobec części żebrza części dystansowych, umożliwiają wytworzenie prowadnicy struga, jeśli jest to konieczne ze stosunkowo nieznacznej wysokości.

Części dystansowe zgodnie z wynalazkiem można wytwarzać razem z dodatkowym przegubem jednocześnie, korzystnie jako części odlewane lub kute. Odznaczają się one wysoką stabilnością.

Części dystansowe zgodnie z wynalazkiem mają pochylone powierzchnie czołowe, które z powierzchniami rampowymi przymkniętych blach pokrywowych leżą na wspólnej płaszczyźnie.

Części dystansowe są tak celowo ukształtowane, że mają żebro oddzielające kanały łańcuchowe

we z pogrubioną głowicą, tworzącą zaokrąglony, dodatkowy przegub.

Przy tym części dystansowe celowo na swoich górnych i/lub dolnych powierzchniach żebrza tworzących bieżnię łańcucha są płasko wgłębione.

Wybrania blach pokrywowych mają szczególnie w przybliżeniu kształt zarysu prostokątny, który jest dokładnie dopasowany do zarysu zewnętrznego części, części dystansowych sięgających do wybrań.

Mocowanie części dystansowych do boku ścian profili bocznych przenośnika zgrzeblowego łańcuchowego, może nastąpić w znany sposób, za pomocą śrub mocujących, które przechodzą przez otwory w żebrze części dystansowej. Przy tym układ jest tak celowo dobrany, że otwory w pochylonych powierzchniach czołowych leżących w wybraniach blach pokrywowych są zaopatrzone w rozszerzenie, przyjmujące końce śrub i nakrętki.

Połączenie przegubów z blachami pokrywowymi następuje, w korzystny sposób, za pomocą osi przegubów, które są włożone w otwory dodatkowych przegubów części dystansowych.

Prowadnica struga, zgodna z wynalazkiem, nadaje się szczególnie na podstawie swojej nieznacznej wysokości, do zastosowania w bardzo niskich pokładach. Jej użyteczna wysokość nie musi być większa lub znacznie większa od wysokości przenośnika, na którym ona jest zabudowana z boku ściany.

Do zaryglowania odchylonych blach pokrywowych mogą być przewidziane według dalszych cech wynalazku, proste, rozłączne, śrubowe organy ryglujące jak: sworznie ryglujące, rygle obrotowe itp. Przykładowo, można tak dobrać układ przy stosowaniu sworzni ryglujących, że na górnym obrzeżu blach pokrywowych i na wystającym ramieniu blach katowych, tworzącym dolną prowadnicę, znajdują się przesuwne prowadnice, w których sworznie ryglujące są przesuwane.

Prowadnice składają się z kołowego, górnego obrzeża blach pokrywowych i z pochylonego ramienia blach katowych. Przy tym zawinięcia blach pokrywowych lub blach katowych, po stronie czołowej mają szczelinę, dla rozłącznego członu zabezpieczającego, zabezpieczające sworznie ryglujące, w swoim położeniu zaryglowania. Z drugiej strony mogą być przewidziane dla rozłącznego zaryglowania blach pokrywowych, także rygle obrotowe. W tym przypadku rygle obrotowe są tak umieszczone, że są wychylne w górnym obszarze obrzeża blach pokrywowych, a w położeniu ryglowania chwytają częścią ryglującą górny koniec wystającego ramienia blachy katowej.

Celowe jest dalsze wykonanie, w którym organy ryglujące składają się ze sworzni ryglujących współpracujących ze sprężynami ryglującymi. Przy tym układ się tak dobiera, że sworznie ryglujące są umieszczone na stałe w blachach pokrywowych, w obszarze ich górnego obrzeża. Na górnym końcu wystającego ramienia blach katowych są umieszczone podpory dla przymkniętych blach pokrywowych, które mają otwory, dla prze-

suwanych sworzni ryglujących. Poza podporami są umieszczone sprężyny regulujące składające się z elementów sprężyn płytkowych, które w położeniu ryglowania obejmują sworznie ryglujące w wolnym miejscu rygla.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładach wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia częściowy odcinek prowadnicy w perspektywie, przy czym blacha pokrywowa jest odchylona na środku prowadnicy wobec ściany, fig. 2 — pojedynczą część dystansową zgodną z wynalazkiem, w widoku od ściany, fig. 3 — część dystansową, zgodną z fig. 2 w widoku z boku, fig. 4 — widok na koniec, od strony czołowej, prowadnicy struga, wraz z urządzeniem ryglującym, składającym się ze sworzni ryglujących do rozłącznego ryglowania przynikniętych blach pokrywowych, fig. 5 — widok częściowy prowadnicy, zgodnej z fig. 4 w widoku od ściany, wraz ze znanym urządzeniem ryglującym, fig. 6 — szczegół urządzenia zgodnego z fig. 4 i 5, fig. 7 — drugi przykład urządzenia regulującego z ryglami obrotowymi w widoku z fig. 4, fig. 8 — widok z góry układu rygla obrotowego, fig. 9 — trzeci przykład urządzenia ryglującego, przedstawionego na fig. 7, a fig. 10 — urządzenie regulujące według fig. 9 w częściowym widoku z góry.

Przedstawiona prowadnica struga jest, jak wiadomo, zamocowana po stronie ściany do przenośnika zgrzeblowego, łańcuchowego, którego ciągnowe koryto, w tradycyjny sposób składa się z pojedynczych, ograniczonych ruchomo, przegubowo połączonych między sobą rynien. Na fig. 1 jest przedstawiony jedynie po stronie ściany profil boczny 10 przenośnika leżącego przed przenoszoną (nie przedstawioną) ścianą względnie czołową ścianą wyrobiska. Prowadnica rozciągająca się przez całą długość ciągnowej rynny przenośnika zgrzeblowego łańcuchowego, składa się ze znanych, pojedynczych prowadnic, których długość jest równa długości rynny i które są połączone ze sobą na końcach, przez organy sprzęgowe z ograniczonym ruchem przegubowym i w sposób wytrzymały na rozciąganie. Prowadnica, która jest określona jako prowadnica wymuszona dla bezmiernego struga węglowego, obejmuje prowadnicę dolną, składającą się z blach kątowych 11 i prowadnicę górną, utworzoną przez, w rodzaju rampy, pochylone blachy pokrywowe 12.

Blacha kąтова 11, rozciągająca się przez całą długość rynny, posiada poziome lub lekko pochylone ramię 13 i wystające ramię 14. Ramię 13 tworzy dolną prowadnicę ślizgową dla korpusu struga. On podpira się swoim opadającym, zagiętym do dołu, obrzeżem czołowym ramienia 13', o ścianę, w miejscu spójny między złożem a spągkiem. Wystające ramię 14 przylega bocznie do profilu bocznego 10 przenośnika zgrzeblowego łańcuchowego i w znany sposób jest unieruchomione na profilu bocznym za pomocą śrub mocujących.

Prowadnice struga tego rodzaju są na tyle znane. Napęd struga następuje jak zwykle, za po-

mocą napędzanego łańcucha (bez końca, którego powrotny przedział górny jest oznaczony 15 a dolny przedział 16. Z przedziałem ciągowym lub dolnym 16 łańcucha struga, strug jest połączony w znany sposób. Strug ma do tego celu, na swoim korpusie struga ramiona prowadzące, które przechodzą przez szczelinę 17, utworzoną między ramieniem 13 blachy kątovej 11 a stroną dolną blachy pokrywowej 12 i są prowadzone hakami zawiasy prowadnicy w dolnym kanale łańcuchowym 18, przyjmowanym w dolnym przedziale ciągowym 16 łańcucha. Do tych haków prowadnicy, dołączony jest w przedziale ciągowym 16 łańcuch struga.

Rozdzielenie kanałów łańcuchowych 18 i 19 leżących nad sobą za blachami pokrywowymi 12, następuje przez części dystansowe 20, które leżą z odwrotnej strony w stosunku do wystającego ramienia 14 blachy kątovej 11, a jednocześnie służą do prowadzenia łańcucha. Jak przedstawia fig. 1 każdej prowadnicy, prowadnicy struga są przyporządkowane dwie części dystansowe 20 leżące w odległości od siebie, które są zabudowane, w pobliżu obydwu końców prowadnic.

Na fig. 2 i 3 jest przedstawiona pojedyncza część dystansowa, która korzystnie jest wykonana jako jednoczęściowa część odlewana. Część dystansowa 20 ma żebró 21, które rozdziela kanały łańcuchowe 18, 19 i jednocześnie uformowaną przy tym pogrubioną głowicę 22, która tworzy dodatkowy przegub 23, leżący poniżej żebró 21, który ze swojej strony jest zaopatrzony w przelotowy otwór 24 dla przyjęcia osi przegubu. Żebro 21 jest na swojej dolnej stronie 26 zaopatrzone w płaskie wgłębienie tak, że tutaj tworzą się wgłębione tory prowadzące dla łańcucha struga bez końca. Rozszerzającą się stopą 27, część dystansowa 20 podpira się wobec wystającego ramienia 14 blachy kątovej 11.

Jak przedstawia fig. 2, część dystansowa 20 ma w widoku z boku (widzianym tutaj od ściany) prostokątny zarys obrysu. Przez 28 są oznaczone dwa, w odległości od siebie umieszczone poziome otwory, które rozciągają się przez całe żebró 21 i przez pogrubioną głowicę 22, a na stronie czołowej głowicy 22, powyżej dodatkowego przegubu 23, wpadają w poszerzone otwory 29. Mocowanie części dystansowych 20 i blach kątowych 11, do profilu bocznego 10 przenośnika, następuje w znany sposób za pomocą śrub 30 (fig. 1), które przechodzą przez otwory 28 części dystansowych 20 i przez to przez otwory wystającego ramienia 14 blachy kątovej 11 i opierają się swoimi łbami śrub na trzymaczach.

Na fig. 4 trzymacze dospawane do rowków 31 w kształcie V, profilu bocznego 10 są oznaczone 32. Łby śrub 33 leżą w rowkach 31, za trzymaczami 32 i na nich podpierają się. Za pomocą śrub 30 mocuje się więc całą prowadnicę struga do profilu bocznego 10 przenośnika.

Powierzchnia czołowa 34 głowicy 22 części dystansowych 20 jest odpowiednio pochylona do pochylenia blach pokrywowych 12.

Dodatkowe przeguby 23 części dystansowej 20

są zaopatrzone w okrągłe powierzchnie obwodowe 35. Blachy pokrywowe 12 mają wybrania 36 w które wchodzi głowice 22 części dystansowych 20 przy przymkniętych blachach pokrywowych 12, znajdujących się w położeniu zamknięcia. Wybrania mają kształt zarysu prostokątny odpowiadający kształtowi zarysu głowicy 22.

Jak przedstawia, zwłaszcza fig. 1, blachy pokrywowe 12 są w dolnym obszarze zawinięte obwodowo do wewnątrz, przy czym zawinięte części 12' stykają się swoim wolnym obrzeżem czołowym z powierzchnią wewnętrzną blachy pokrywowej 12 i z nią mogą być przyspawane. Na tym zawinięciu można zebra 37 przyspawać z gniazdem 38 przegubu. Połączenie przegubowe blachy pokrywowej 12 z częściami dystansowymi 20 następuje za pomocą osi 39, które z tej strony są wetknięte w gniazdo 38 blachy pokrywowej 12 i w otwory 24 dodatkowego przegubu 23 części dystansowej 20 i zabezpieczone za pomocą np. kołków rozprężnych 40. Blachy pokrywowe 12 mogą się więc wychylać wokół przegubu, znajdującego się w pobliżu ich końców, w kierunku ścian. Dzięki temu obydwa kanały łańcuchowe 18 i 19 są dostępne. Przy powrotnym wychylaniu blach pokrywowych 12 do położenia zamknięcia głowice 22 części dystansowych 20 wchodzi do wybrań 36, przy czym powierzchnie ukośne 34 części dystansowych 20 leżą na wspólnej płaszczyźnie z zewnętrznymi powierzchniami w rodzaju rampy blach pokrywowych 12. W ten sposób wybrania są całkowicie zamknięte przez części dystansowe 20. Końce śrub 30 z nakrętkami leżące w rozszerzonych otworach 29 części dystansowej 20 umieszczone są pod przykryciem, poniżej powierzchni w rodzaju rampy, jednakże łatwo dostępne.

Zaokrąglona powierzchnia obwodowa 35 dodatkowego przegubu 23 części dystansowej 20 leży w jednej linii regulacyjnej z odpowiednio zaokrąglonymi powierzchniami 12' blach pokrywowych 12. Te części tworzą na stronie dolnej blach pokrywowych 12, powierzchnie prowadzące, które są obejmowane przez części korpusu struga, sięgające do dolnego kanału łańcuchowego 18. Jak przedstawia, zwłaszcza fig. 5 osie 39 obydwu przegubów blachy pokrywowej 12 mają długość większą od długości wybrań 36. Przez rozłączenie organów zabezpieczających osie 39 można łatwo wyciągnąć na bok. Zaryglowanie blach pokrywowych 12, znajdujących się w położeniu zamykania może następować w różnorodny sposób.

W przykładzie wykonania według fig. 5 i 6 zaryglowanie następuje przez sworznie ryglujące 50, które są prowadzone przesuwnie w prowadnicach 51 i 52. Blacha pokrywowa 12 jest na swoim górnym obrzeżu części 53 zawinięta w kształcie rury podczas gdy wystające do góry ramiona 14 blach katowych mają na swoich obydwa końcach odpowiednie zawinięte odcinki 54, które zbiegają się ze zrolowanymi, względnie zawiniętymi częściami 53, jeśli blacha pokrywowa 12 znajduje się w położeniu zamknięcia. Te zawinięcia tworzą prowadnice 51 i 52. Jak przedstawia fig. 6, na stronie czołowej zawinięcia blachy pokrywowej 12 two-

rzącego prowadnicę 51 znajduje się wzdłużna szczelina 55.

Sworzeń ryglujący 50 ma dwa otwory poprzeczne 56 umieszczone w odległości od siebie dla członów zabezpieczających, tutaj kołków rozprężnych 57, które je unieruchamiają w położeniu ryglowania.

Na fig. 5 i 6 jest przedstawiony sworzeń ryglujący 50 w położeniu ryglowania, w którym jest on zabezpieczony przed przesunięciem przez kołki rozprężne 57, które są wbijane przez szczelinę 55. Aby zaryglowanie rozłączyć wystarcza, jeśli kołek rozprężny 57 umieszczony na końcu sworznia ryglującego 50 jest wbity głęboko w otwór 56. Sworzeń ryglujący 50 można wtedy przesunąć tak daleko w lewo, że można usunąć zaryglowanie, a przez to opuścić blachę pokrywową 12 wobec ściany.

Zawinięta część 53 na stronie leżącej naprzeciwko szczeliny 55 ma otwory 58, które przechodzą w otwory poprzeczne 56 sworzni ryglującego 50, jeśli znajduje się on w położeniu ryglowania. Jest więc możliwe wprowadzenie trzpienia w otwory poprzeczne 56, za pomocą którego kołki rozprężne 57 wbite w te otwory poprzeczne, mogą być wypchnięte w przedstawione położenie, w którym zabezpieczają sworzeń ryglujący 50 przed przesuwem.

W przykładzie wykonania według fig. 7 i 8 blacha pokrywowa 12, w górnym obszarze jest prawie poziomo zawinięta w ten sposób, że ona podchwytuje płytę ryglującą 61 za pomocą listwy 60, umieszczonej w tym zawinięciu, która to płyta jest przyspawana w położeniu poziomym do wystającego do góry ramienia 14 blachy katowej 11. Listwa 60 ma w obydwa położeniach ryglowania, w obszarach końcowych prowadnic, odpowiednie wybrania 62, w które wchodzi część ramienia 14 niosącego płytę ryglującą. Na listwie 60 jest umieszczony wychylny rygiel 63, wychylany w pionowej osi wokół przegubu 64.

W przedstawionym położeniu ryglowania wychylny rygiel 63 podchwytuje płytę ryglującą 61, przez co blacha pokrywowa 12 zostaje zaryglowana w położeniu zamknięcia. Zabezpieczenie wychylnego rygla 63, znajdującego się w położeniu ryglowania może nastąpić za pomocą rozłącznego członu zabezpieczającego 65 np. kołką rozprężnego.

Aby rozłączyć zaryglowanie, rozłącza się człon zabezpieczający 65, a następnie wychylny rygiel 63, jak zaznaczono na fig. 8 linią kreskowo-punktową, przekręca się co najmniej o kąt około 90° do położenia 63'.

Przy podnoszeniu blach pokrywowych 12 do ściany, można zastosować wychylny rygiel wychylony do położenia odryglowania jako uchwyt.

Na fig. 9 i 10 jest przedstawione urządzenie ryglujące, które składa się z rygla zapadkowego. Blacha pokrywowa 12 ma na swoim wciągającym, górnym obrzeżu 12a, umieszczone na stałe sworznie ryglujące 70, które są ukształtowane np. jako czop kwadratowy. Na wystającym ramieniu 14 blachy katowej 11 jest zamocowana listwa pod-

porowa 71, która styka się z blachą pokrywową 12 w położeniu zamykania. Listwa podporowa 71 jest zaopatrzona w otwory, przez które przechodzą sworznie ryglujące 70. Na stronie tylnej listwy podporowej 71 jest umieszczona, w obszarze otworu sworznia ryglującego 70 sprężyna ryglująca 72, która składa się z elementu sprężystego, płyto-
wego, zamocowanego w miejscu 73 do listwy podporowej 71.

Sworznie ryglujące 70 mają wybranie 75, w którym przy zamknięciu blachy pokrywowej 12 iglice sprężyste 74 sprężyny ryglującej 72 samoczynnie się zaryglowują. Aby rozłączyć zaryglowanie należy jedynie tak dalece elastycznie odciągnąć iglicę sprężystą 74, za pomocą urządzenia, żeby ona nie stykała się z wybraniem 75 sworznia ryglującego 70. Blacha pokrywowa 70 może być teraz wolno podniesiona do ściany.

Zastrzeżenia patentowe

1. Prowadnica do poruszanej wzdłuż ściany, maszyny urabiającej i/lub ładowarki, zwłaszcza do struga węglowego, składającej się z prowadnicy dolnej i prowadnicy górnej utworzonych przez pochylone blachy pokrywowe w rodzaju rampy, przy czym za blachami pokrywowymi są przewidziane kanały łańcuchowe, rozdzielone częściami dystansowymi, umieszczone jeden nad drugim, dla łańcucha napędowego bez końca, z którym jest połączony strug lub inna maszyna, w przedziale ciągnowym dolnego kanału łańcuchowego i przy czym blachy pokrywowe odchylają się swoją górną stroną wobec ściany wokół przegubów, umieszczonych na częściach dystansowych i są ustalone w stanie przymkniętym, przez organy zabezpieczające, umieszczone na ich górnej stronie, **znamienna tym**, że części dystansowe (20) mają dodatkową przegubę (23) połączone za pomocą osi (39) z blachami pokrywowymi (12), przy czym blachy pokrywowe (12) są zaopatrzone w wybrania (36), w które wkładane są części dystansowe (20) przy przymkniętych blachach pokrywowych.

2. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że wybrania (36) blach pokrywowych (12) obejmują dokładnie sięgające w nie części dystansowe (20).

3. Prowadnica według zastrz. 2, **znamienna tym**, że wybrania (36) mają kształt zewnętrzny prostokątny, w przybliżeniu odpowiadający zewnętrznemu zarysowi obejmowanych części dystansowych (20).

4. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że części dystansowe (20) mają pochylone powierzchnie czołowe (34), które leżą we wspólnej płaszczyźnie z powierzchniami rampowymi przymkniętych blach pokrywowych (12).

5. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że części dystansowe (20) mają zebro (21) rozdzielające kanały łańcuchowe i umieszczoną na nich głowicę (22) tworzącą zaokrąglony dodatkowy przegub (23).

6. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**,

że części dystansowe (20) na górnych i/lub dolnych powierzchniach zebra (25, 26) tworzących bieżnię łańcucha są płasko wgłębione.

7. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że części dystansowe (20) mają otwory (28) do śrub mocujących, leżące powyżej dodatkowego przegubu (23), przechodzące przez ich zebro (21), przy czym otwory leżące na pochylonej powierzchni czołowej (34) w wybraniach (36) blach pokrywowych (12) są zaopatrzone w rozszerzenie (29) dla przyjmowania końców śrub.

8. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że części dystansowe (20) razem z dodatkowym przegubem (23) stanowią jednocześnie elementy odlewane lub kute.

9. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że dodatkowe przeguby (23) części dystansowych (20) są zaopatrzone w otwory (24) dla wkładanej osi (39) przegubu.

10. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że blachy pokrywowe (12), na stronie dolnej są zawinięte do wewnątrz, tworząc zgrubienie prowadzące, przy czym do części zawiniętej są przyspawane zebra (37), które mają zawiasy przyjmujące osie (39) przegubu.

11. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że na każdej zrzutowej prowadnicy i zrzutowej rynnie są przewidziane dwie części dystansowe (20), umieszczone w odległości od siebie, a każda blacha pokrywowa (12) ma odpowiednie dwa wybrania (36).

12. Prowadnica według zastrz. 1, **znamienna tym**, że blachy pokrywowe (12) mają organy zabezpieczające składające się z organów ryglujących (50, 63, 70).

13. Prowadnica według zastrz. 12, **znamienna tym**, że organy ryglujące składają się ze sworzni ryglujących (50), które są przesuwne w prowadnicach (51, 52) na górnym obrzeżu blach pokrywowych (12) i na wystających ramionach (14) blach kątowych (11) tworzących dolną prowadnicę.

14. Prowadnica według zastrz. 13, **znamienna tym**, że prowadnice (51), (52) składają się z kołowych, górnych obrzeży blach pokrywowych (12) i wystających ramion (14) blach kątowych (11) i, że zawinięcia blachy pokrywowej (12) lub blachy kątovej (11) mają, po stronie czołowej, szczylinę (55) dla przedchwytu członu zabezpieczającego (57) zabezpieczającego sworznie ryglujące (50).

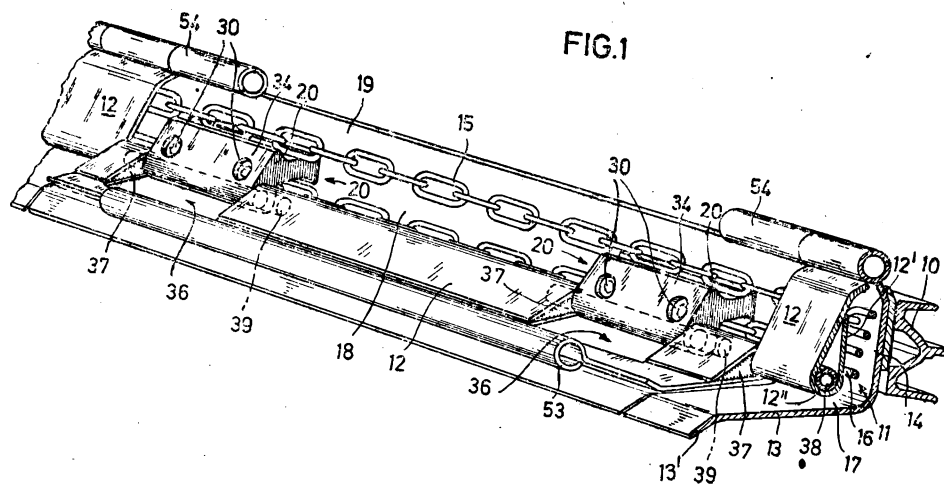
15. Prowadnica według zastrz. 12, **znamienna tym**, że organy ryglujące składają się z rygli wychylnych (63).

16. Prowadnica według zastrz. 15, **znamienna tym**, że rygle (63) są umieszczone wychylnie w górnym obszarze obrzeża blach pokrywowych (12) a w położeniu ryglowania chwytają za część ryglującą (61) w górnym końcu wystającego ramienia (14) blachy kątovej (11).

17. Prowadnica według zastrz. 12, **znamienna tym**, że organy ryglujące składają się ze sworzni ryglujących (70) współpracujących ze sprężynami ryglującymi (72).

18. Prowadnica według zastrz. 17, **znamienna** tym, że stworznie ryglujące (70) są umieszczone na stałe na blachach pokrywowych (12), w obszarze górnego obrzeża i, że na górnych końcach wystających ramion (14) blach kątowych (11) są umieszczone podpory (71) dla przymkniętych blach

pokrywowych (12), które mają otwory dla przechodzących sworzni ryglujących (70), przy czym poza podporami (71) są umieszczone sprężyny ryglujące (72) składające się z elementów sprężyn płytkowych, które w położeniu ryglowania obejmują sworznie ryglujące (70) w szczelinie (75).

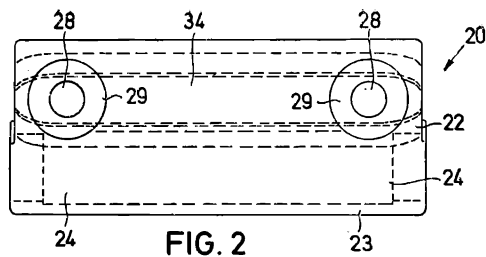

FIG. 2

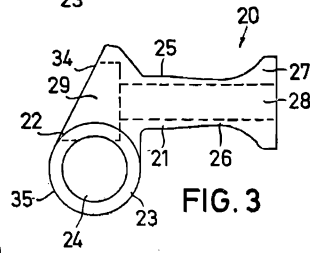

FIG. 3

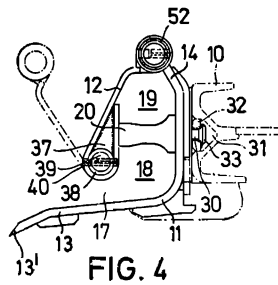

FIG. 4

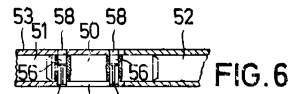

FIG. 6

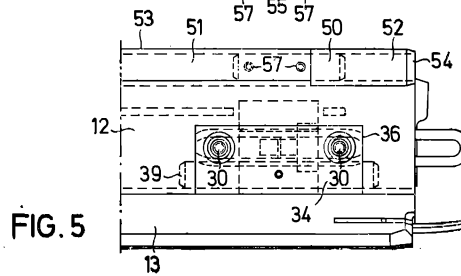

FIG. 5

